

Sygn. akt III A Ua 434/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Stanisława Kubica
Sędziowie:	SSA Barbara Pauter (spr.) SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku L. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o składki

na skutek apelacji L. T.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 17 stycznia 2012 r. sygn. akt VII U 1610/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni L. T. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. oznaczonych numerami: (...), (...) oraz (...), stwierdzających zadłużenie z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne wnioskodawczyni jako osoby prowadzącej działalność gospodarczą.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy odrzucił odwołanie od decyzji nr (...), oddalił odwołanie od decyzji z dnia 25 sierpnia 2011 r. nr (...) oraz decyzji z dnia 14 września 2011 r. Nr (...), a wniosek o umorzenie należności z tytułu składek przekazał stronie pozwanej celem rozpoznania i nadania biegu.

Sąd ten ustalił, że wnioskodawczyni L. T. pobierając emeryturę prowadziła jednocześnie od roku 1998 działalność gospodarczą w postaci sprzedaży detalicznej na bazarach i targowiskach i z tego tytułu zgłoszona jest do ubezpieczenia zdrowotnego. Wnioskodawczyni nie wywiązywała się z obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenie zdrowotne co powodowało narastanie zadłużenia z tego tytułu. Decyzją z dnia 23 marca 2006 r., na skutek wniosku L. T., strona

pozwana udzieliła ulgi przez umorzenie zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres lat 1999-2005 w kwocie 5.674,34 zł. Wnioskodawczyni jednak nadal, mimo kontynuowania działalności, nie opłacała składek bieżących co spowodowało ponowne powstawanie zadłużenia. Kolejne wnioski wnioskodawczyni w przedmiocie umorzenia zadłużenia były rozpatrywane odmownie. Strona pozwana wydaje systematycznie decyzje o ustaleniu zadłużenia, a wnioskodawczyni wnosząc odwołanie od nich nie kwestionuje obowiązku opłacania składek, a tylko podkreśla trudną sytuację osobistą i materialną.

Zaskarżonymi decyzjami z dnia 25.08.2011 r. oraz z dnia 14.09.2011 r. strona pozwana ustaliła zadłużenie wnioskodawczyni z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za maj i czerwiec 2011 r. wraz z należnymi odsetkami.

W zakresie decyzji o numerze (...) prowadzone było odrębne postępowanie zakończone wyrokiem oddalającym odwołanie.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. Wnioskodawczyni jako osoba prowadząca działalność gospodarczą zobowiązana jest do opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne. Trudna sytuacja życiowa nie może stanowić podstawy do zniesienia obowiązku opłacenia składek, wynikającego z ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zaskarżona decyzja jest zatem prawidłowa.

Wniosek o umorzenie należności z tytułu składek podlegał przekazaniu organowi rentowemu jako właściwemu do jego rozpoznania. Odwołanie od decyzji nr (...) podlegało odrzuceniu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożyła wnioskodawczyni zarzucając, że trudna sytuacja materialna nie pozwala jej na regulowanie zobowiązań wobec organu rentowego. Wnioskodawczyni ma liczne długi, których nie jest w stanie spłacić. Z uwagi na wiek i liczne schorzenia nie może podjąć dodatkowego zatrudnienia.

Wskazując na powyższe okoliczności wniosła o zmianę wyroku Sądu Okręgowego i poprzedzającej go decyzji organu rentowego, i zwolnienie jej z obowiązku opłacenia zaległych składek.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawczyni nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie wskazuje Sąd I instancji, iż obowiązek opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne wynika z ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 ze zm.). Zgodnie z treścią art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność gospodarczą. Obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego tych osób powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych, a te wynikają z ustawy z dnia 13.10. 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), gdzie w treści przepisu art. 13 pkt 4 wskazano, że osoba prowadząca działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania (...).

Przepisy te mają charakter bezwzględny, co oznacza, że nie jest możliwe zwolnienie osoby prowadzącej działalność gospodarczą z obowiązku podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu z uwagi na szczególne okoliczności, związane przykładowo z jego trudną sytuacją osobistą lub materialną.

Tym samym odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z dnia 25 sierpnia 2011 r. nr (...) oraz decyzji z dnia 14 września 2011 r. Nr (...), nie może zostać uwzględnione.

Wnioskodawczyni w istocie może się ubiegać o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, pod warunkiem spełnienia przesłanek

określonych w tym przepisie. Rozpoznanie tego rodzaju wniosku należy jednak do wyłącznej kompetencji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, stąd też wniosek podlega przekazaniu organowi rentowemu na podstawie art. 464 § 1 kpc.

Odwołanie od decyzji organu rentowego nr (...) podlega odrzuceniu z uwagi na powagę rzeczy osądzonej, co trafnie wskazał Sąd Okręgowy.

Z tych względów apelacja wnioskodawczyni została oddalona na podstawie art. 385 kpc.